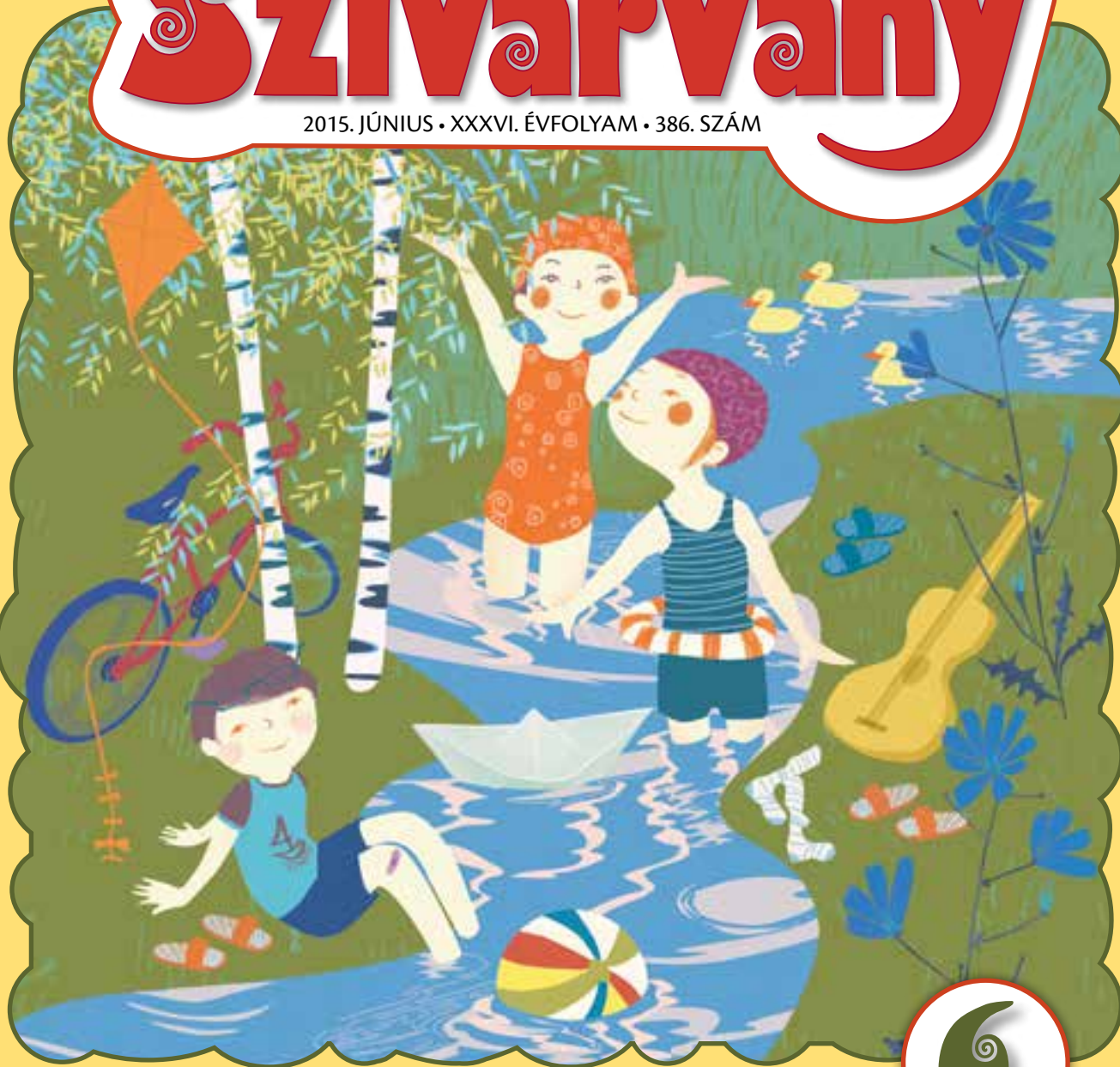

Szivárvány

2015. JÚNIUS • XXXVI. ÉVFOLYAM • 386. SZÁM

DÖME ZSÚZSA

Búcsú?!

Édes, kedves óvó néni!

– rugaszkodom neki némi
izgalommal a hangomban.
Szívem dobog a torkomban.

Édes, kedves óvó néni!

– ide valami egyéni
szikra kellene vagy bármi...
Jó volt óvodába járni.

Édes, kedves óvó néni!

– hú, hirtelen egy eszményi,
szuper gondolatom támadt!
Meg is kérdezem apámat,

mit szólna, ha itt maradnék...

Írni is megtanulhatnék!
S ha itt lehetnék jövőre,
még csak el sem válnék – tőle.

LÁSZLÓ NOÉMI

Mikor lesz nyár?

Erős a katáng szára,
erősen vágyom a nyárra,
zsivajos, csatakos térre,
hegyi vagy tengeri szélre.

Hajlik a szélben a nyírfa,
kiülünk szépen a hídra.
Viszi a víz a hajónkat,
hullámokon araszolgat.

Hullámozó esti egekben
csillagok serege rebben.
Fordul a hold, ez a párnád,
álmodd a nyár üde álmát!

OROSZ ANNABELLA rajza

Virág a nyár,
öröm, tücsök, bogár.
Kívánjuk, hogy oly boldogok legyetek,
és annyit pörögjete a szabadban
e nyáron, mint napfényben a bogarak.
Köszönjük a gyermekek,
óvónők, tanítók, szülők ragaszkodását.
Szeptemberben ismét
találkozunk.

NAGYÁLMOS ILDIKÓ

Nyár

Virág a nyár, szénailat,
karjába vesz, el is ringat,
zápor a nyár, hólyageső,
tücsök, bogár, esti szellő.
Öröm a nyár, fülledt, álmos,
virágban úszik a város,
lekerül lábunkról a zokni,
indulhatunk táborozni.

DÖBRENTÉY ILDIKÓ

A pöttyös labda

Hol volt, hol nem volt, volt egyszer egy pöttyös labda. Egy ideig játszottak vele a gyerekek, aztán kint felejtették a réten. Ott kuporgott egy bokor tövében, és várta, hogy észrevegye valaki.

Arra futott egy fürgé egérke.

– Fürgé egérke, fürgé egérke! Szépen kérlek, játsszál velem! – kérte a pöttyös labda.

– Nem játszhatok, szaladok, egy percet sem maradok! – hadarta az egérke, és nem játszott a pöttyös labdával.

Mérges lett a pöttyös labda, elgurult a lusta cicához.

– Lusta cica, lusta cica! Szépen kérlek, fogd meg az egérkét!

– Nincs időm egérfogásra, álmos vagyok, vár a párna! – ásított a lusta cica, és nem fogta meg az egeret.

Cica nem ment egér-fogni, egér nem játszott a pöttyös labdával.

Elgurult a labda az ugató kutya felé.

– Ugató kutya, ugató kutya! Szépen kérlek, kergesd meg a cicát!

– Nem kergetek, nem rohanok, nem látod, hogy mérges vagyok?! – ugatta a kutya, és nem kergette meg a cicát.

Kutya nem ment cica-kergetni, cica nem ment egér-fogni, egér nem játszott a pöttyös labdával.

Elgurult a pöttyös labda a fekete esernyő felé.

– Fekete esernyő, fekete esernyő! Szépen kérlek, ijeszd meg a kutyát!

– Ha ijesztem, megharap, selyemszoknyám elszakad! – kényeskedett az esernyő, és nem ijesztette meg a kutyát.

Ernyő nem ment kutya-ijeszteni, kutya nem ment cica-kergetni, cica nem ment egér-fogni, egér nem játszott a pöttyös labdával.

Elgurult a pöttyös labda a viharos szél-hez.

– Viharos szél, viharos szél! Szépen kérlek, fordítsd ki az ernyőt!

– Nem fordítok ernyőt, zúgatom az erdőt!

– zengte a viharos szél, és nem fordította ki az ernyőt.

Szél nem ment ernyő-fordítani, ernyő nem ment kutya-ijesztani, kutya nem ment cica-kergetni, cica nem ment egér-fogni, egér nem játszott a pöttyös labdával.

Elgurult a pöttyös labda a ragyogó Nap-hoz.

– Ragyogó Nap, ragyogó Nap! Zavard el a szelet!

– Én, a király? Én, a fölség? Én zavarjak? Minő zöldség! – kacagott a Nap, és nem zavarta el a szelet.

Nap nem ment szél-zavarni, szél nem ment ernyő-fordítani, ernyő nem ment kutya-ijesztani, kutya nem ment cica-kergetni, cica nem ment egér-fogni, egér nem játszott a pöttyös labdával.

Továbbgurult a pöttyös labda a szürke felhőhöz.

– Szürke felhő, szürke felhő! Szépen kérlek, takard el a Napot!

– Ő a Napom, őt akarom, nem takarom, nem takarom! – gomolygott a felhő, és nem takarta el a Napot.

Felhő nem ment Nap-takarni, Nap nem ment szél-zavarni, szél nem ment ernyő-fordítani, ernyő nem ment kutya-ijesztani, kutya nem ment cica-kergetni, cica nem ment egér-fogni, egér nem játszott a pöttyös labdával.

Továbbgurult a pöttyös labda virágszedő Tímeához.

– Virágszedő Tímea, virágszedő Tímea! Szépen kérlek, énekeld le a felhőt az égről!

Nem kérette magát Tímea, hanem énekelni kezdett: „Ess, eső, essél, bugyborékot vessél, búza bokrosodjon, árpa szaporodjon!”

Megijedt a felhő, hogy Tímea leéneklie az égről, szaladt máris, takarta a Napot. Szaladt a Nap, zavarta a

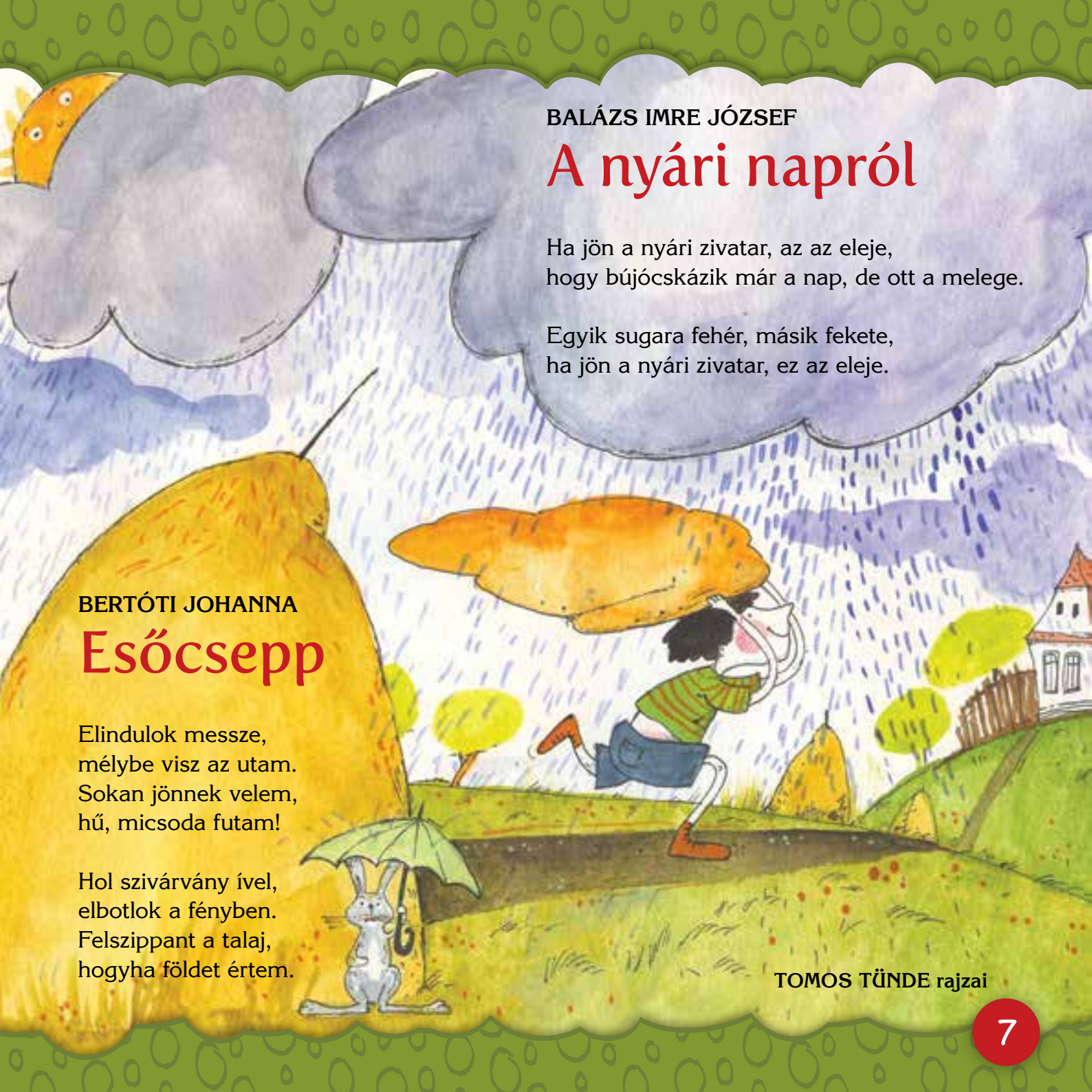

szelet. Szaladt a szél, fordította az ernyőt. Szaladt az ernyő, ijesztette a kutyát. Szaladt a kutya, kergette a cicát. Szaladt a cica, fogta az egeret. S az egér? Az egér bezzeg játszott a pöttyös labdával! De olyan vidáman játszott, hogy kedvet kapott a lusta cica, az ugató kutya, a fekete esernyő, a viharos szél, a ragyogó Nap, a szürke felhő, sőt még virágszedő Tímea is.

Mikor jól kijátszották magukat, Tímea fogta a pöttyös labdát, és hazavitte. Vigyázott rá, soha el nem veszítette.

Itt a vége, fuss el véle!

BALÁZS IMRE JÓZSEF

A nyári napról

Ha jön a nyári zivatar, az az eleje,
hogy bújócskázik már a nap, de ott a melege.

Egyik sugara fehér, másik fekete,
ha jön a nyári zivatar, ez az eleje.

BERTÓTI JOHANNA

Esőcsepp

Elindulok messze,
mélybe visz az utam.
Sokan jönnek velem,
hű, micsoda futam!

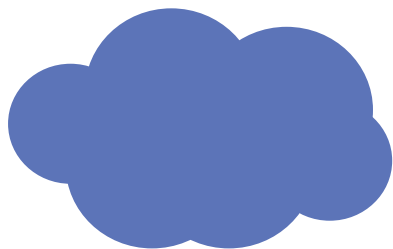
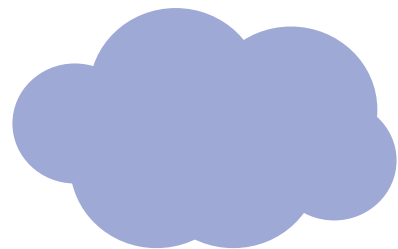
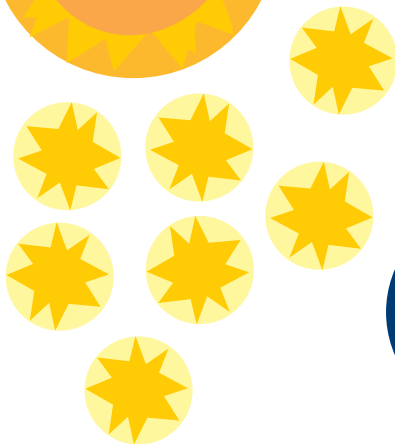
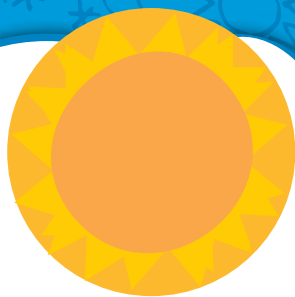
Hol szivárvány ível,
elbotlok a fényben.
Felszippant a talaj,
hogyha földet értem.

TOMOS TÜNDE rajzai

SZŐCS MARGIT

A hintám

Van egy hintám, fele áron
vásároltam Fellegváron.
Jobb kötele nap pórása:
rajta kúszik a nyár láza.
Baloldali hold nyaklánc:
szemet kápráztató tánca.
Lengek rajta, magam hajtv,
fejem szédülettől kába,
éjszakából a nappalba,
nappalból az éjszakába.

Szoktál az égre nézni?
Vágd ki a mennybolt „lakóit”,
és ragasztgasd fel a nappali
és az éjjeli égre őket aszerint,
hogyan mit mikor láthatsz.

MÜLLER KATI rajzai

PÁSKÁNDI GÉZA meséi

Ikerke meg Csikarka

Ikerke meg Csikarka elmentek a vásárba, mert eltört a tűjük foka.

Volt ott tű épp elég, vékony is, vastag is, hegyes is, fényes is, selyembe való is, gyolcsinget varró is, végvászsonba, csihányzsákba bele-se-törő is.

– Kérünk egy tűfokot.

– Nincsen fok tű nélkül, együtt adjuk a ketőt – mondták az árusok.

– Tűnk van, fokunk nincs – válaszolta Ikerke meg Csikarka.

Hanem az árusok nem álltak kötélnek, nem álltak cérnának, s nem adták a tű fokát a tű hegye nélkül.

Ezen aztán Ikerke, nem kevésbé Csikarka igen nagyon el is szomorodott.

S hazamentek tűfok nélkül, pityeregve, ilyen buták, kicsi buksik, kuksika kobakok voltak mind a ketten.

Botok lakodalma

Nem volt olyan vidám lagzi, olyan ropogós-suhogós ezer éve, soha tán, mint amilyen tegnapelőtt Fütőkösország királyának lakodalma.

Táncolt ott a Fütőkös király feleségével, a Rúddal, táncolt a Bot a Virgáccsal, a Gallyacska a Nád-szállal, a Bambusz a Léc-leánnyal, a Görbebot a Kampóssal, a Pálca is a Vesszővel; ettek-ittak, vigadoztak, mintha sohase ütöttek, sohase vertek volna ebet, sem nyomot eleget, mintha mindig csak táncoltak meg danoltak meg nevettek vón-vóna.

Közben a kutyák, az ebek is megszimatolták az ügyet, s csaptak ők is zenebonát, vakkantgató lakomát: konccal, csonttal, velős darabokkal, amijük csak volt az éléskamrájukban.

Komondor táncolt az ebbel, de a legszebbel, kutyá a pulival, volt ott dana, sejahaj, amíg csak a kutyaoír, az ebőrszem, egyet-kettőt nem csaholt.

Ezzel aztán lakomának meg danának, vakkantásnak, ugatásnak tudomuccse vége volt.

Kutyaoírszem jelentette: – Fütőkös király lakodalma véget ért, hát az ebek szétszéledtek, ki-ki a házába, pelyvás kuckójába, utcára, mezőre, szénába, szalmába, hogy ne fájjon lába, ne lelje meg bot, se fütőkös, se kampó, ne verje tél, zimankó, s ne kelljen majd sánta ebnek mankó.

Ha a botok lakodalma tovább tartott volna, a kutyák még ma is tán vigadoztak volna.

BALAJTHY FERENC

Mindig valaki hátán

Tevegel

Teve háton tevegelni
Jobb, mint a homokban menni.
Egypúpún vagy kétpúpún,
Míg a teve meg nem un!

Lovagol

Sörényes hátán fanyereg,
Szőrén üld meg, ha mered!
Sarkantyú és kengyel sem kell,
Versenyezhetsz a szelekkel!

Kutyagol

Kutyaszánon kutyagolás,
Csizmaszárba szorult futás.
Ember nem ül kutyaháton,
Kutyagol csak kutyaszánon!

Zebugol

Zebu hátán nem guggolok,
Le nem esem, boldogulok.
Ha zebum is úgy akarja,
Zebugolok zebu dalra.

Szamaragol

Egy kóbor barát csacsiján a bak,
Fülébe kapaszkodva ballag.
Szürke, ha megmakacsolja magát,
Szegény barát csak mond egy imát.

A versikék címe alapján
fejezd ki egyetlen szóval: mit
csinál a kisgyerek a képen.
Anyja hátán

KÖNTÉS GYÖRGY

Leveli

A földkerekség legszebb teremtménye.
Kék, sárga, narancssárga a bőre,
kerekre nyitva a piros szeme.
Vetett ágya a zöld levél,
sátor fölötté a lombozat.
Éjjel legénykedik az istenadta,
brekkentéssel indul vadászatra –
a pirosszemű levelibéka.

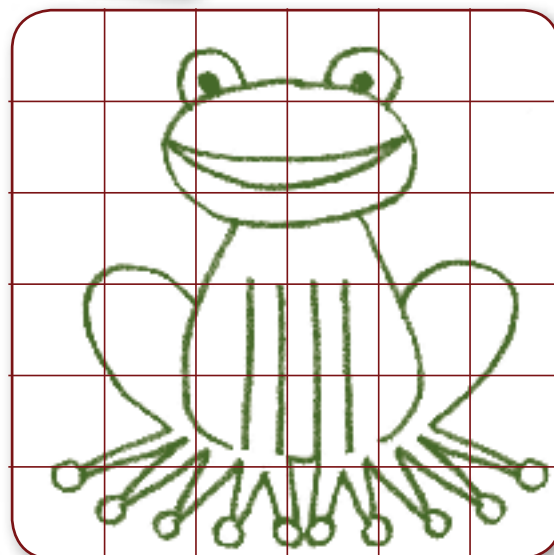
Béka, béka, brekeke,
Jól vigyázz a bőrödre.
Mert a gólya erre jár,
Megeszen a csőrivel.

Mit varrsz? Mit varrsz? Mit varrsz?

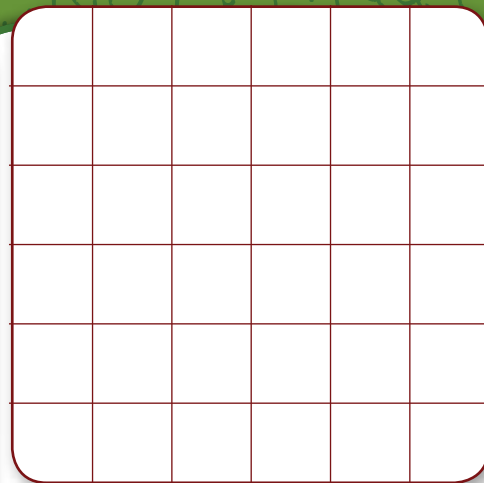
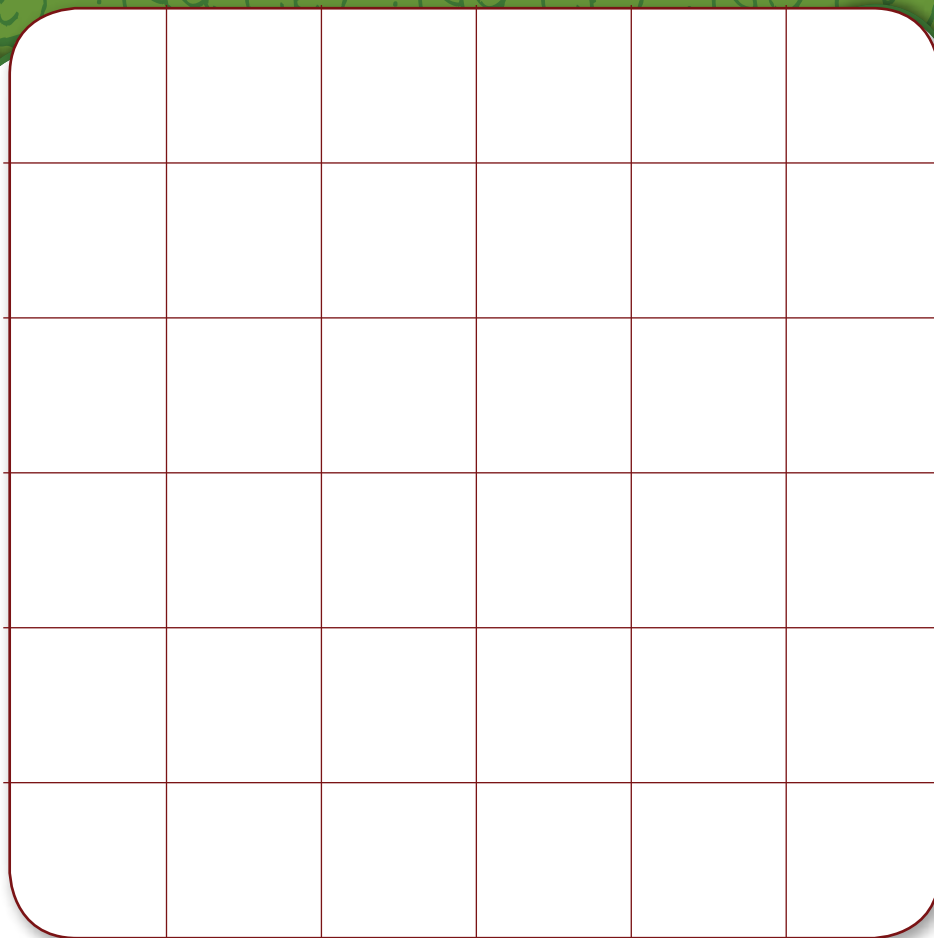
Pa-pu-csot- csot- csot- csot- csot.

Ki-nek? Ki-nek? Ki-nek?

Egy szép kis-lány-nak- nak- nak-nak-nak- nak- nak!
Bí-ró lá- nyá-nyá-nyá- nyá-nyá-nyá-nyá- nyá- nak.

Kicsinyítsd-nagyítsd a békát
a háló segítségével.

Szalad a nyúl az odvába.
Nyolcra várják vacsorára.
Mellette a csiga mászik,
Ő is nyolckor vacsorázik.
Hiába gyors a nyúl lába,
Mert a csiga, ha lassú is,
Hamarabb ér a házába.
(Tóth Ágnes)

Ki ér haza hamarabb?

A 16–17. oldalon társasjátékot küldünk nektek vakációs ajándékként.

Hívj egy-két játszótársat, vegyetek elő dobókockát, egy-egy lépőkét (paszuly, azaz bab vagy kukorica is jó lesz), s már kezdődhet is a játék.

Sorra dobjatok. Ahányat mutat a kocka, annyit lépjetek.

Utad az erdőben vezet akadályokon és szerencsés pöttyökön át. Ahol két út áll előtted, döntened kell: a hosszabb biztonságosabb, a rövidebb több veszélyt rejt.

Szerencsés utat!

A nyuszi az előtted
járó játékos mellé
szalad veled.

Szamócat szedsz
a kistestvérednek.
Dobj még egyet.

Levertél egy
madárfészket!
Lépj a mögötted
álló mellé vagy
a kezdőpontra.

Hozzányúltál egy
mérges gombához!
Menj vissza a kezdő-
ponthoz.

Segítettél egy hátá-
ra fordult szarvas-
bogárnak. Lépj
előre öt pöttyöt.

Virágcsokrot szedsz
édesanyádnak.
Dobj még egyet!

Figyelmetlen voltál,
és belecsúsztál a
patakba. Két dobás-
ból kimaradsz.

Nem riasztottad el
a madarat.
Lépj előre hármat.

FŐCZE KORNÉLIA

Számoljunk!

Egy sor jegenye,
Fuss ki, gyere be!

Két sor tulipán,
Látlak fenn a fán.

Három sor gyöngyvirág,
Ügye, szép a világ?

Négy sor kukorica,
Ásít cirnos cica.

Öt sor kerti törpe,
Rád pottyán a körte.

Hat sor gyalogpaszuly,
Nézd csak, mind elindul.

Számold meg, melyik
növényből hány van, írd be
a pöttybe a számot,
majd haladj ceruzáddal
végig rajtuk
a számok növekvő
sorrendjében.

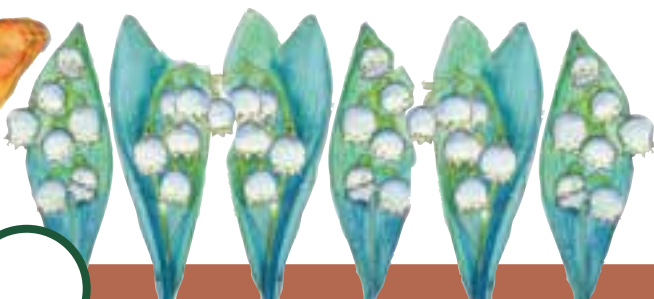

Hét sor piros retek,
Mellé répát vetek.

Nyolc sor zöld saláta,
Fáj a Bodri lába.

Kilenc sor paprika,
Öntözi Marika.

Tíz sor cukkini,
Tudsz már számolni.

FAZAKAS CSILLA rajzai

BENEDEK ELEK

Kígyós Jancsi

Volt egyszer egy szegény asszony s annak egyetlen fia, Jancsi. Azt mondja Jancsi az anyjának:

– Édesanyám, elmegyek szerencsét próbálni.

A szegény asszony pogácsát sütött, feltarisznyalta a fiát, s Jancsi elindult hetedhét ország ellen. Ment, mendegélt hegyenvölgyön által, s amint egy rengeteg erdőn menne keresztül, felnéz egy fára. Hát annak a felső ágára rá van tekeredve egy kígyó.

– Végy le a fáról, s vígy haza édesapámhoz, bizony nem bánod meg – szólott a kígyó.

Jancsi felmászott a fára, a kígyót szépen letekerte az ágról; az meg mindjárt rátekerőzött a nyakára, de nem bántotta.

– Látod azt a tüzet? Ott lakik édesapám gyémántpalotában – mondta a kígyó.

Hitte is, nem is Jancsi ezt a beszédet, de azért csak vitte a kígyót. Egyszerre eléjük toppan egy ló, s mondja Jancsinak:

– Tedd le azt a kígyót, te legény, mert téged is elvarázsol, mint engem.

– Megígértem, hogy hazaviszem: szavamnak álllok – mondotta Jancsi.

Mikor egy kicsit továbbhaladtak, így szólott a kígyó:

– Szerencséd, hogy nem hallgattál arra a lóra! Királyfi lehetne még most is, de elvarázsoltam, mert hiába könyörögtem, nem vitt haza édesapámhoz.

Megérkeztek a nagy tűzhöz. Nem messze volt a gyémántpalota, abban lakott a kígyók királya. Felmentek a gyémántgrádicson, s mondja a kígyó:

– Az édesapám ezüstöt és aranyat kínál, de te ne fogadj el semmi egyebet, csak az ebédlőasztalra terített nagy abroszt.

Fogadja a kígyókirály nagy örömmel Jancsit:

– Kívánj akármit, te legény! Adok aranyat, ezüstöt, amiért visszahoztad egyetlen lányomat.

– Nem kell nekem, felséges királyom, sem aranya, sem ezüstje, csak a nagy abrosz az ebédlőasztalról!

– Neked adom – mondta a kígyókirály –, pedig a lányom után ez a legdrágább kincsem. Csak be kell hajtani a négy sarkát, s tele lesz mindjárt étellel, itallal.

Azzal behajtja a négy sarkát, s hát annyi rajta az étel-ital, hogy csak úgy ropogott alatta az asztal, pedig színarany volt.

Ekkor belép egy szépséges lány, s megszólal:

– Úgy nézz meg, hogy én vagyok az a kígyó, akit hazahoztál.

– Hej, ha előbb látlak, bizony nem abroszt kérek az apádtól, hanem téged.

– Ne búsulj, fiam! Neked adom az abroszt is, neked adom a lányt is, s adok mellé tenger kincset, élhettek vígan, míg a világ s még két nap – mondja a kígyókirály.

A fiatalok hatlovas hintóba ültek. Előttük ment egy regiment huszár, kétfelől két regiment gyalogkatona, úgy indultak a Jancsi hazájába. De még mi mindent vittek utánuk! Hat szekér ezüstöt, hat szekér aranyat, hat szekér gyémántot. Ahogy megérkeztek, éppen olyan gyémántpalotát építettek, mint a kígyókirályé.

Beköltöztették Jancsi anyját is. Bezzeg jó dolga volt azután: kezét-lábát összekalácsolta, s úgy élt, mint egy királyné.

Itt a vége, fuss el véle!

MOLNÁR KRISZTINA rajzai

MÓRA FERENC

Bölcs Palkó

Bölcs Palkó kis deákgyerek itt a szomszédban. Az igazi neve Piros Palkó. Bölcs Palkónak csak én neveztem el. Azért, mert értelmes, nyílt eszű fiúcska, öröm vele beszélgetni.

Hanem azért a minap nem nagy örömöm telt benne. Csúnya mulatságot eszelt ki. Hólyagot kötött az öreg macskájuk fejére, dióhéjcipőt húzott a négy

lábára, és így kiöltöztetve fölhajította az óltetőre.

A szegény állat kétségbeesetten futkározott előre-hátra, s olyan keservesen miákolt, hogy majd belehasadt az ember füle. Palkó azonban csak úgy döcögött a kacagástól.

– Mit csinálsz, kis szomszéd? – léptem oda hozzá.

– Álarcosbált játszom a macskával.

– Nagyon nemszeretem játék az ilyen, Palkó! Nem álarcosbál ez, hanem állatkínzás.

– Ó, dehogy! – legyintett a gyerek. – Hiszen a Cirmos macska, nem madár.

– Ejnye, de sefüle-sefarka beszéd az ilyen, Palkó! – csóváltam meg a fejemet. – Hát aztán miért kellene a szegény Cirmosnak madárnak lenni?

– Azért, mert akkor nem bántanám. Azt tanultam az iskolában, hogy a madárkákat nem szabad bántani.

Gyönyörködtek is az embert, hasznára is vannak. Ott is elpusztítják a hernyót, ahová a gazda oda sem férhet.

– Jól van, Palkó, ezt szépen megtanultad.

– No ugye? – villant fel a Palkó szeme. – Csakhogy Cirmos nem tud ám énekelni. Sem egeret nem tud már fogni, mert mind kihullott a foga. Nem lehet neki semmi hasznát venni.

Erre én nem szóltam semmit, csak befordultam a kamrába, és kihoztam egy zabos-tarisznyát.

– No, gyere ide, szomszéd!

– Mi lesz ebből, bácsi? – meresztette Palkó a szemét nagy ijedten.

– Hát azt kérdezem, tudsz-e olyan szépen énekelni, mint a kanári madár.

– Nem én! – hüledezett Palkó.

– Sebaj! Hát haszna van-e belőled valakinek? Tudsz-e már segíteni apádnak kenyeret keresni?

– Nem én!

– No gyere, akkor hadd húzzam a fejedre ezt a zabos-tarisznyát, aztán indulj a háztetőre!

Láttam, hogy Bölcs Palkó nagyon meg volt ijedve.

– Bácsi kérem, hiszen nem bántok én senkit!

– No látod, fiam – mosolyogtam el magam –, Cirmos sem bánt senkit. Okos ember jól bánik azzal az állattal, amelyiknek hasznát veszi, és kíméletesen bánik azzal, amelyik kárt nem tesz.

Palkó bizonyosan megértette, amit mondtam. Abból látom, hogy azóta mindig tejes a Cirmos bajusza.

CSIPIKE

Három éve mesélünk nektek Csipikéről a Szivárványban. Májusban befejeződött a *Csipike, a boldog óriás* című sorozat.

Szeptemberben kezdődik a *Csipike és Tipetupa* című mesefüzér, amelynek rajzolója Csillag István lesz.

Ez mind én vagyok,
és mind a Szivárvány lapjain
jelentem meg, csak más-más
rajzoló alkotott.
Rajzoljatok le ti is!

TOMOS TÜNDE

CSILLAG ISTVÁN

RUSZ LÍVIA

MÜLLER KATI

Imre Anna,
Belényes

Pap László Tétény,
Marosvásárhely

Lukács Boglárka,
Kolozsvár

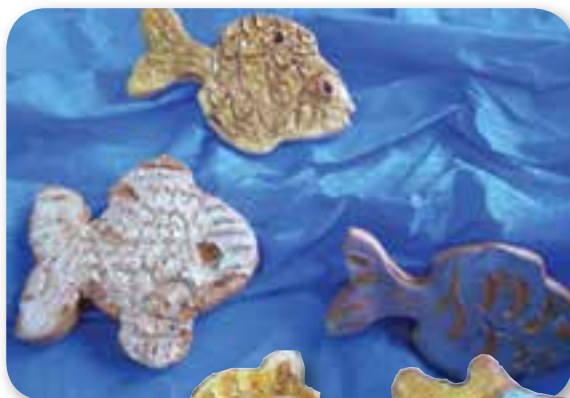
Bükös Krisztián,
Kolozsvár

Szabó Arabella,
Marosvásárhely

Ügyesedjünk

• Domokos Zsuzsa előkészítő osztálya a sepsiszentgyörgyi Váradi József Iskolában és Sármási Judit óvónéni nyárádszentbenedeki csoportja hajtogatott, rajzolt, festett, papírt szabott, ragasztott. Sokféle a módszer, egyforma az öröm: itt a nyár, lubickolhatunk.

• Kívánsághalacskák és hűtőmágnes. Ezeket az ízléses, gondosan megmunkált agyagfigurákat Fándly Enikő osztálya készítette a nagyváradi D. Cantemir Iskolában.

• Árpádon Bunau Irén tanítónő előkészítősei színes pöttyöket hajtogatottak kettőbe, azokkal pikkelyezték tele a halacskákat.

• A mákófalvi „óceán” mélyét papírpólip és festett gipszhalak, kagylók népesítik be. Alkotójuk **Kovács-Minyóka Erzsébet** óvó néni csoportja.

• A szamosújvári Sünike Óvodában vitamindús finomságok teremtek. A zöldhagyma **Fodor Emőke** kiscsoportjában, a saláta **Márkosi Katinika** és **Polgár Éva** nagycsoportjában. Ugyanilyen salátát fodroztak **Egyed Mária** erdőfülei óvodásai is.

• Kiss Klára tanító néni elsőse, **Bende Júlia** a gyergyószentmiklósi Fogarasy Mihály Iskolából

• Blatniczky Cecília tanító néni osztálya a szatmárnémeti A. Popp Líceumból

• Szilágyi-Székely Melinda magyar-lapádi kisdíákjai

Szárnybontó

Petky Karolina,
Nagybánya

A gyerekek fürödnek,
Búvárszeműveggel lemerülnek,
Szeretik a jó meleg napot,
És a barna homokot.
A tengeren úszik egy hajó,
Vele utazgatni de jó!

Pál Sándor Zoltán,
Kolozsvár

Mesevilág kapuján beléptem,
így már a mesében éltem.
Királyok és királynők vártak,
örömmel finomságokat kínáltak.
Gondolták, hogy mesehős vagyok én,
csak nektek árulom el,
hogy Ingrid vagyok én.

Faragó Ingrid, Szamosújvár

Madarász Barbara,
Gyergyóalfalu

Vége van az iskolának,
végre itt van a nyár,
vár a kirándulás,
meg a zöld réteken
szaladgálás.

Bíró Bianka Cynthia,
Gyergyószentmiklós

Kozma Janka,
Szilágypánit

Eső után napsugár,
Ez nekem a Szivárvány!
Horváth Ferenc Barnabás,
Gelence

Én vagyok a surranó,
egereknek fogója.
Fejem foltos, farkam lombos,
az én nevem Kiscirmos.

Gál Bence, Zabola

Volt egyszer egy hattyú,
Liccs-loccs, locsogott,
Halakat fogott,
S azzal jóllakott.
De finom volt!
Megtöltöttem vele a hasam,
Nem fog korogni egyhamar!

Novák Dávid és Ludescher
László, Marosvásárhely

Én vagyok a kis cica.
Az én nevem Mica.
Orrom tej,
Bajuszom hamu.
Én vagyok a pici cicu.
Troszeli Eszter,
Zabola

Nemes Dávid,
Bihar

Katona Brigitta,
Nyárádremete

Birtolon Rebeka,
Kolozsvár

Erdő mélyén állatcsoprot,
keresik a málnabokrot.
Két kis bocs ott sétálgatott,
teletömték a pocakot.

Török Tamara, Bihar

Csipike postája

Nyár, nyár, nyár, sose várjál! – kiáltjuk Weöres Sándorral, és boldogan rohanunk bele a nyárba, de előbb elköszönünk tőletek. Viszontlátásra szeptemberben. A vakáció idején is küldhettek Csipikének rajzot, verset, levelet. Íme, akik már tudják, hogy kell ezt csinálni: **Varga Virág** és **Hunor**, Kolozsvár; **Szakács Eszter Nikolett**, Magyarhermány; **Zuh Eszter**, **Molnár Balázs** és **Ágota**, Marosvásárhely; **Cornea Edina**, Marosfelfalu; **Nonn Ivett Dóra**, Nagyvárad; **Sájter Klaus**, Csíkszereda; a **körtvélyfái Óvoda** Csi-

csergők csoportja; a **szamosújvári Sünike Óvoda** Katica csoportja; a **szilágypaniti Óvoda**; a **zilahi Református Óvoda**; a **kolozsvári Református Kollégium Óvodája**, a **Katicabogár Óvoda**; a **marosvásárhelyi Unirea Kollégium I. B**; a **zilahi I. Maniu Iskola** előkészítő osztálya; a **székelyszenterzsébeti I.**; az **esztelneki**, a **tordai** előkészítő; a **szilágysomlyói II.**; az **ivói I-II.**; az **ernyei II.**; a **makfalvi II.**; a **szilágyperecseni I. B** osztály; **magyarlapádi olvasóink**.

.....
 • Anya ölében ülve, a Szivárványból kivágott golya-kézimunkával hívogattak kistestvért maguknak **Gergely Erika** és **Farkas Mónika** Méhecskéi a **kolozsvári Hársfaillat Óvodában**.

• **Hám Ildikó** tanító néni előkészítő osztálya a **nagykárolyi V. Lucaci** Iskolában kedvvel dolgozik, és nagyon tud örülni az eredménynek. Nektek is megmutatják kézimunkájukat. Tetszik?

● **Máthé Delinke**, ákosfalvi tanítónő az olvasás, a szépség szeretetére, a mások szenvedése iránti érzékenységre neveli elsőseit.

● A Téka Alapítványnak köszönhetően a **sza-mosújváriak** nem a falitékában, hanem szívükben, életükben őrzik népi hagyományainkat. **Katona Annamária** és **Szabó Ildikó** Törpői az Elvarázsolt Házikó Óvodában az óvó né-nikkel együtt ropják a táncot.

● Dörzsöld csak, nem kopik el! – biztatják egymást fogmosásra a **szilágyperecseni** óvodások. Ünne-peikről és hétköznapijaikról **Kulcsár Márta** óvó néni szokott beszámolni, aki a múlt tanévtől isko-laigazgatóként támogatja két gyermeklapunkat.

E lapszám
támogatói:

Címlap:
**OROSZ
ANNABELLA**

SZIVÁRVÁNY, kisgyermekek képes lapja.

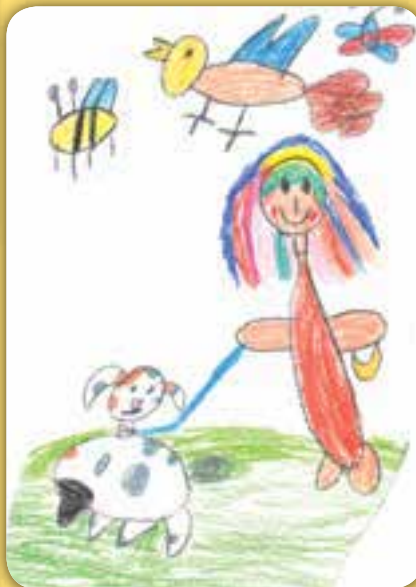
Kiadja a NAPSUGÁR Kft. Főszerkesztő: ZSIGMOND EMESE. Képszerkesztő: MÜLLER KATI.
Lapterv: Könczey Elemér. Honlapszerkesztő: Komáromy László. Műszaki szerkesztő: Várdai Éva.
Megrendelhető a szerkesztőség címén: 400462 Cluj, Bld. C. Brâncuși nr. 202. ap. 101.
E-mail: naps.sziv@napsugar.ro. www.napsugar.ro. Telefon/Fax: 0264/418001
A lapok árát a következő bankszámlára várjuk: Cont IBAN RO45RNCB0106026602080001
B.C.R., SÚC. CLÚJ S.C. NAPSUGÁR–EDITÚRA S.R.L. CUI: 210622.
Készült a kolozsvári TipoOffset Kft. nyomdájában. ISSN 1221–776x

Rajz-üzenet

Szabó Dóra, Kolozsvár

Kupás Lilla,
Bors

Szász Tekla,
Kolozsvár

Józsa Vivien
Antónia,
Szilágyperecsen

Szabó Jázmin Mária,
Gyergyószentmiklós

Ára 3 LEJ, 400 FT